

Fővárosi Ítéltábla

12.Bf.170/2014/8.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2014. november 14. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

A befolyással üzérkedés büntette miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Budapest Környéki Törvényszék** 2014. április 8. napján kihirdetett **18.B.127/2012/47.** számú ítéletét **h e l y b e n h a g y j a** azzal, hogy a vádlottat szabadságvesztésre ítéltnek tekinti, amelyet börtönben rendel végrehajtani.

A vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Az első fokú eljárás során felmerült, a vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen 162.273.- (egyszázhatvankétezer-kettőszázhetvenhárom) forint.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 17.100.- (tizenhétezer-egyszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak, a Budapest Környéki Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A törvényszék a vádlott bűnösségét folytatólagosan elkövetett befolyással üzérkedés büntetében [Btk. 299. § (1) bekezdésére figyelemmel a Btk. 300. § (1) és (2) bekezdései] mondta ki. Ezért 2 év szabadságvesztés büntetésre, 4 év közügyektől eltiltásra, valamint 4 év betegszállító foglalkozástól való eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtön fokozatban rendelte végrehajtani. Kimondta, hogy a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon a vádlott feltételes szabadságra bocsátható. Elrendelte a Ráckevei Városi Bíróság ítéletével kiszabott 2 év börtön és a Pesti Központi Kerületi Bíróság ítéletével kiszabott 10

hónap börtön végrehajtását. A vádlottal szemben 200.000.- forint összegben vagyonek Kobzást alkalmazott, és kötelezte 162.237.- forint bünygyi költség viselésére.

A törvényszék ítélete ellen a védő jelentett be fellebbezést az ok és cél megjelölése nélkül. Később a fellebbezését indokolta, elsősorban védencének bizonyítottság hiánya okából történő felmentését, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta. Fellebbezését a másodfokú bíróság fellebbezési nyilvános ülésén ezzel a tartalommal tartotta fenn.

A vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen csatlakozott védője fellebbezéséhez.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.395/2014/1. számú átiratában a törvényszék ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozatlanság miatti hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását célzó védelmi fellebbezés lényegében a bizonyítékok mérlegelését támadja. Mivel az első fokú ítélet esetében nem állapítható meg olyan megalapozatlansági ok, amely indokolná az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését - ilyet a védő a fellebbezésében nem is állított - a mérlegelés támadása pedig nem járhat ezzel az eredménnyel, ezért a fellebbezés e tekintetben nem érhetette el a kívánt célját.

A védő a fellebbezésének írásbeli indokolásában és a fellebbezési nyilvános ülésen a perbeszédében is sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a betegszállítók tanúkénti kihallgatásra vonatkozó indítványait nem teljesítette.

A védő által kifejtettek nem helytállóak. Az elsőfokú eljárásban ugyanis nem terjesztett elő ilyen tartalmú bizonyítási indítványt, így értelemszerűen annak elutasítására sem kerülhetett sor.

Eljárási szabályt sértett a törvényszék azzal, hogy 1. sz. tanút rendbíróság kiszabásának terhével hívta fel 2. sz. tanú elérhetőségének közlésére.

A Be. 79. § (1) bekezdése kimondja, hogy a tanút a bizonyítandó tényről lehet kihallgatni. A Be 75. § (1) bekezdése szerint a bizonyítás azokra a tényekre terjed ki, amelyek a büntető és a büntetőeljárási jogszabályok alkalmazásában jelentősek.

A Be 93. §-a alapján a tanú akkor sújtható rendbírsággal, ha az eljárási cselekménynél való közreműködést jogosulatlanul megtagadja. A Be. 161. § (1) bekezdése a rendbírság kiszabhatóságának feltételéül az eljárási kötelezettségek megszegését határozza meg.

Rögzíthető, hogy a fenti törvényi rendelkezések alapján a tanút nem terheli ismereti kötelezettség egy másik tanú elérhetőségét illetően, így ezzel kapcsolatosan nincs olyan közreműködési kötelezettsége sem, amely őt terhelné. Mindezekből következően, mivel nem szabható ki rendbírság vele szemben az elsőfokú bíróság által hivatkozott okból, ezért ilyenre nem is lehet figyelmeztetni.

Az eljárási szabálysértésnek az ügy érdemére nem volt kihatása, ezért azt az ítéletábra csupán megállapította.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részben megalapozatlan [Be. 351. § (2) bekezdés b) pont 2. fordulata], mert a vádlott büntetett előéletére vonatkozó adatokat hiányosan rögzítette. A részleges megalapozatlanságot a másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján kiküszöbölte, a tényállást az iratok egybehangzó tartalmára figyelemmel a következők szerint kiegészítette:

A Ráckevei Városi Bíróság 10.B.190/2005/28. számú ítéletével, illetve a Pest Megyei Bíróság 14.Bf.168/2008/7. számú végzésével kiszabott 2 év szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének a próbaideje 2012. szeptember 29. napján járt volna le.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 25.B.V-XIII.80.555/2008/10. számú ítéletével, illetve a Fővárosi Bíróság 27.Bf.V-XIII.773/2009/9. számú - helyesen - ítéletével kiszabott 10 hónap börtön végrehajtása felfüggesztésének próbaideje 2011. november 25. napján járt volna le.

A tényállás kiegészítése azért szükséges, mert a törvényszék e két szabadságvesztés végrehajtását elrendelte, azonban ennek ténybeli alapját nem adta meg, azaz, hogy a vádlott a jelen ügyben elbírált bűncselekményt a két, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el.

Egyebekben a törvényszék a szükséges és lehetséges körben lefolytatott bizonyítás eredményeképpen megalapozott tényállást állapított meg, amelyet az ítélet tábla a most írt kiegészítésekkel fogadta el ítélezése alapjául.

A törvényszék kellő elmélyültséggel foglalkozott az egymással szemben álló bizonyítékokkal. Megfelelő indokát adta annak, hogy mely bizonyítékokat fogadta el és melyeket nem. Az ezzel kapcsolatosan kifejtettek logikusak és meggyőzőek.

A vádlott felmentését célzó védelmi fellebbezés - az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozatlanság miatti hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását célzó fellebbezéshez hasonlóan - a bizonyítékok mérlegelését támadja. Azt sérelmezi, hogy a törvényszék a vádlott védekezésével - ténybeli tagadásával - szemben a terhelő bizonyítékokat fogadta el a tényállás alapjául.

Megalapozott első fokú tényállás esetén nincs törvényes lehetőség a bizonyítékok eltérő értékelésére a felülbírálat során. Ebből következik, hogy kizárólag a bizonyítékok mérlegelését támadó és azon keresztül felmentést célzó védelmi fellebbezés nem vezethetett eredményre.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére. Nem tévedett az alkalmazandó - az elbíráláskor hatályos - a vádlottra nézve kedvezőbb törvény megválasztásában, és a minősítés is mindenben megfelelt a törvénynek.

A folytatólagosság megállapítása is törvényes; az irányadó tényállás szerint a vádlott ugyanazon személytől többször kért különböző összegű vagyoni előnyöket, még úgy is, hogy lényegében ugyanazon életviszonyra vonatkozott ez az előny, illetve annak kérése. A Büntetőjog - Kommentár a gyakorlat számára (HVG ORAC Kiadó) Btk. 299. §-ához fűzött magyarázata egyértelmű állásfoglalást tartalmaz arra, hogy ilyen esetben a bűncselekmény folytatólagosan elkövetett.

A bűnösségi körülményeket a törvényszék helyesen sorolta fel, azonban az ítélet tábla további súlyosítóként értékelte a vádlott kitartó szándékát, továbbá a gátlástalan és fondorlatos elkövetést, amely egy rendkívül kiszolgáltatott helyzetű, a beteg gyermekét nevelő szülő tekintetében valósult meg.

Az így kiegészített bűnösségi körülményeket alapul véve megalapozottan foglalt állást abban az elsőfokú bíróság, hogy a korrupciós bűncselekmények fokozott társadalomra veszélyessége miatt a vádlottal szemben a törvény szigorával kell fellépni. A súlyosító körülmények súlyára és jellegére figyelemmel az elsőfokú bíróság arányos mértékű szabadságvesztést szabott ki, amely az kellően igazodik a bűncselekmény jellegéhez, tárgyi súlyához és a vádlott személyében mutatkozó fokozott társadalomra veszélyességhez. Ennek megfelelően annak enyhítése szóba sem kerülhetett. A szabadságvesztés végrehajtási fokozata a törvénynek megfelelő.

A mellékbüntetés indokoltan igazodik a vádlott bűncselekményének jellegéhez és tárgyi súlyához, mértéke is megfelelő, és nem tévedett a törvényszék abban sem, hogy a foglalkozásának felhasználásával a bűncselekményt megvalósító vádlottat a foglalkozástól eltiltotta. Ezért az ítéletábra azok enyhítésére sem látott indokot.

Nem követte az ítélet rendelkező részének megfogalmazásakor a törvényszék a Btk. szerinti szövegezést, ezért azt a Btk. 38. § (2) bekezdésének megfelelően akként helyesbítette, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Az elsőfokú bíróság nyilvánvaló elírás miatt a bűnügyi költség utolsó két számjegyét felcserélte, amit az ítéletábra helyesbített.

Az ítéletábra a Be. 381. § (1) bekezdése és 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárás során a kirendelt védő díjával felmerült bűnügyi költség viselésére.

A végzés ellen a Be. 386. § (1) bekezdése alapján nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 2014. november 14.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke

Dr. Katona Tibor s. k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Nikula Valéria s. k.
a tanács tagja

A Budapest Környéki Törvényszék 18.B.127/2012/47. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2014. november 14.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke